

MONTSERRAT MINOBIS

Prostitució i tràfic de dones

La literatura, per bé o per mal, ens ha mitificat allò que molta gent anomena "la professió més antiga del món". La prostitució va ser tema de debat profund a Pequín, en la Conferència Internacional de les Dones, ho va tornar a ser a Nova York l'any passat, i el lobby europeu, atenent una directiva de la UE, l'ha convertit en una qüestió prioritària.

El programa Dafne dóna suport a moltes iniciatives que s'estan duent a terme a través de molts grups de dones de diversos països de la UE sobre la problemàtica de la prostitució, agreujada aquests últims anys, ja no solament pels diferents conflictes bèl·lics que hem patit o que es viuen en alguns indrets del món i que obliguen moltes dones a marxar dels seus països, sinó també per l'extensió de màfies que han convertit milers de dones en les "esclaves del segle XXI". El tràfic de dones de països asiàtics, latinoamericans i dels països de l'est d'Europa és constant, i s'ha convertit en un greu problema que molts grups de dones estant lluitant per aconseguir eradicar. No és just que dones que intenten sortir de la misèria siguin tractades com a esclaves i siguin obligades a prostituir-se, que siguin utilitzades com a mercaderia per a l'enriquiment de grups sense entranyes.

Cert que al darrere de la prostitució hi ha un ampli debat que han obert alguns grups de prostitutes. El concepte de llibertat de fer allò que una tria és certament indiscutible. Però això ens ha de fer restar amb els ulls i la boca tancada, quan veiem els milers de dones que són explotades sexualment a través del tràfic i de la prostitució?

La prostitució no deixa de ser una forma de violència contra les dones i sens dubte la lluita contra qualsevol mena de violència dirigida a les dones és un dels grans reptes que la societat actual té. Tota la societat hauria d'estar compromesa en aquesta lluita, i en especial dels mitjans de comunicació, que hi tenen un paper fonamental. En una època com la nostra on la informació ha de ser el motor principal d'una política de prevenció i de denúncia de les violències, s'ha constatat que alguns mitjans de comunicació només busquen el sensacionalisme que ven i col·laboren en el foment d'un discurs de propaganda que reforça, en alguns casos, la violència que s'hauria de denunciar.

La Xarxa Europea de Dones Periodistes, a través del programa Dafne, ha elaborat una "Guia de Bones Pràctiques per a periodistes i comunicador@s" on a més de diversos textos sobre el tràfic

de dones i la prostitució escrits per distintes periodistes europees sobre la realitat del tràfic i la prostitució en els seus països, s'ofereix un lèxic-glossari-diccionari per a fomentar la no-violència on queda clar que no es pot separar tràfic de prostitució; que és un negoci que promou una indústria sexual cada cop més forta i que no és cap ofici ni cap treball; que no és una opció lliure, que és una forma d'esclavitud i que, a més a més, i entre d'altres coses, no és necessària.

En realitat, però, amb la guia es pretén que totes aquelles persones que han d'informar sobre totes aquestes qüestions, tinguin clar que sempre, sempre, s'ha d'informar des de la realitat de les dones.

La ciutadania percep una societat amb prostitució com un fet normal i fins i tot "acceptable". De cap manera se'n sent identificat i molt menys involucrat en la dura realitat de milers de dones, i la immensa majoria està desinformada sobre la veritable situació de les dones que exerceixen la prostitució. Per aquest motiu, els mitjans de comunicació s'haurien de convertir en els autèntics agents d'informació i de denúncia perquè en les seves mans, en la seva funció social que té qualsevol mitjà de comunicació, està el crear una consciència col·lectiva, imprescindible per a eradicar per sempre aquesta xacra que és la prostitució i el tràfic de dones amb finalitats d'explotació sexual.

Periodista